స్వార్థం

అప్పుడే టైలరు పెళ్ళి బట్టలు ఇచ్చివెళ్ళాడు.

జరీ జాకెట్టు తొడుక్కుని సావిత్రి అద్దం ముందు నిలుచుంది. కోయంబత్తూరు పట్టు జాకెట్టు-ఆకుపచ్చరంగుది నాలుగువేళ్ళ వెడల్పున మంచిరకం జరీ అంచు దీనికి 'మేచ్' అయే చీరకట్టుకోవాలని ఆమెకు అనిపించింది. ముందురోజున ఆయన కొని తెచ్చిన కాశ్మీరు సిల్కుచీర - లేతాకు పచ్చది కట్టుకుంది.

ఎంతబాగుంది!

ఈసారి తను ఎంత నిండుగా ఉంది!

ఈ చీర ఖరీదు ఏభైఅయిదుట.

ఇన్నాళ్ళకి...ఇన్నేళ్ళకి తను ఏభైఅయిదు రూపాయల చీరకట్టుకుంది.

సావిత్రి ఒళ్ళు పులకరించింది.

'ఏం సావిత్రీ' నన్ను మరిచిపోయావా? ప్రతిబింబం ప్రశ్నించింది. 'ఎందుకు మరిచిపోయానూ? నిన్ను మరిచిపోలేదు కాబట్టే-నీతో పోల్చుకుంటున్నాను కాబట్టే నాకిప్పుడింత ఆనందం!' అనుకుంది సావిత్రి. అమ్మ ఎక్కడ సుఖపడిపోతుందో అని పిల్లలంతా తరుముకొచ్చారు గాని అప్పటికి తన కింకా పాతిక నిండలేదు!

ఈ సంసారపు ఖర్చులు ఎప్పుడూ ఉన్నవే అనుకుని-కాపురానికి వచ్చిన ఎనిమిదేళ్ళలోనూ మొదటిసారి స్వతంత్రించి-పక్కింటావిడ తెప్పించుకుంటూంటే తనూ సరదాపడి-వెంటనే డబ్బు అడగని పద్ధతిలో మైసూరు జార్జెట్ చీర ఏభైతే అయిందని తెప్పించేసుకుంది. సరి...ఆ డబ్బు తీర్చడం కోసం ఎన్ని పాట్లు పడిందో...

'ఏమండీ,ఏమండోయ్...ఇలాచూడండీ... కొట్టువాడివాళ యింటికొచ్చి అడ్డమయిన మాటలూ ఆడి వెళ్ళేడు. అయినా అంటే వాడిది తప్పా? ఎన్నాళ్ళని తిప్పుతాను? ఈ నెలకి ఓ ఇరవైయేనా వాడిచేతిలో పెడ్తే గాని, ...ఇరవై కాదుకదా ఒక్కదమ్మిడీ అయినా ఇవ్వను. ఈ నెలకాదు కదా వచ్చేనెల అయినా ఇవ్వను. నన్నడక్కుండా నిన్నెవడు ఊరెట్టుకోమన్నాడు? ఈ పెత్తనం ఎవడిచ్చాడంట? చంటి పిల్లలా సరదాలూ నువ్వూ సిగ్గులేదు? మొగుడిచేత ఇలాంటి మాటలు బాగా అలవాటయిన సావిత్రికి నిజంగా సిగ్గూలేదు. అభిమానమూ లేదు. ఆమె కంట్లో కన్నీళ్ళు తిరగలేదు. ఏదో బుద్ధి తక్కువ కొద్దీ కొన్నాను. తీరా ఇన్నాళ్ళయాక వాడు తిరిగి పుచ్చుకోడుగా. ఏమండీ ఇదిగో ఒక్క పదిహేనైనా ఇవ్వండి మీరు సిగరెట్లకి తగలేసే వంతలేదూ...'

నోర్మూయ్ నాయిష్ట మెచ్చినట్టు నేను ఖర్చు పెడతాను. నువ్వెవరివి నన్నడగడానికి?

ఆయన అనడమూ బాగానే ఉంది తను పడడమూ బాగానే ఉంది. ఆ మర్నాడు సుశీల జబ్బుగా ఉందని తెలిసి పుట్టింటికి వెళ్ళినప్పుడు తను ఆవిడ్ని కదిపి చూసింది.

'అమ్మా, ఓ యాభై రూపాయలుంటే ఇద్దూ తరవాత సర్దుతాను...'

అయ్యో బాబోయ్ యాభైరూపాయిలే! నేనెక్కడి తెచ్చేది సావిత్రీ? ఈయేడాది శిస్తులయినా సరిగ్గా వసూలుకాలేదు. ఇంట్లో ఖర్చులు నువ్వు ఎరగంది ఏముందే?

అడిగిందే తడవుగా ఆవిడ అన్నీ ఏకరువు పెట్టింది.

పెద్దాడేమో మళ్ళీ బీకాం గుద్దించేసి ఇంట్లో అఘోరిస్తున్నాడుట.

రెండోవాడికి యింకా ఎక్కడా సీటు రాలేదు, అప్లికేషన్లకే ఎంతయినా అవుతోందిట.

ఇక సుశీల సరేసరి టైఫాయిడ్‌తో యిల్లు చేరుకుంది. ఏదో బతికి బయటపడింది గాని దాని ఇంజక్షన్లూ పళ్ళరసాలు టానిక్కులకీ నెలకి యాభై పైగా అవుతోందిట.

ఇక సూరేకు సరేసరి...ఒళ్ళోకొచ్చే పిల్లా...దాని బట్టలూ పుస్తకాలూ తప్పని సరి ఖర్చుట.

ఇక ఆఖరాడు ఎస్సెస్సెల్సీ అక్టోబరుకి కడుతున్నాట్ట. వాడి ప్రవేటు మేష్టారికి నెలకి ఇరవైట.

ఇంకా ఎన్ని టాటాలు ఉన్నాయిటా!

ఇవన్నీ ఎవరికి తెలియనివిటా? అక్కడితో ఆపుతే బాగానే ఉండును.

'ఈ పిల్లల్ని నాకు అంటగట్టి తవదారి తను చూసుకున్నారు. దిక్కుమాలిన దాన్ని ఆయనతో నేనూ వెళ్ళలేక పోయాను'

అమ్మ కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంది... సావిత్రి మొహం ముడుచుకుంది. తల్లీ తోడూ అంటారు. ఇదేకాబోలు. అందుకనే అవాళ వచ్చేస్తూంటే ఆవిడ రైలు ఖర్చులకని పది హేను రూపాయిలు తనచేతిలో పెడితే ఏమండీ?

'నా కక్కర్లేదమ్మా, చాలా యిచ్చావ్, చాలా పుచ్చుకున్నాను...చాలు...నీ దగ్గరే ఉంచు. వచ్చేటప్పు వస్తున్నా పాపం నీకు బోలెడన్ని ఖర్చులూ, నువ్వేం చేస్తావ్'

ఆవిడ మొదట వెలవెలబోయింది— అంతట్లో ఎలా వస్తుందో ఆ నవ్వు ముసి ముసిగా నవ్వింది...

'అంతట్లోనే తేలిపోయావుటే నా తల్లీ ...ఏమంటే అన్నావు గాని సొమ్ము తీసుకో...

ఇష్టంలేదు గాని సొమ్ము ముఖ్య విశేషం, అవసరం అంతటిది...తను పుచ్చుకోబో తూంటే ఆవిడ మరో పుల్ల విరుపు మాట అందించింది.

'...మొత్తానికి మా అల్లుడు బాగానే నేర్పాడే మాటలూ!'

'మన్యాని ఆయన్నెందుకు అనవసరంగా ఆడిపోసుకుంటావ్. నువ్వు ఇవ్వనూవద్దు, నేను పుచ్చుకోనూ వద్దు. నీకు మా కిచ్చే పత్రంలో అసహజపు ఖర్చులు గాని తక్కినవన్నీ అతి సహజమేగా! అయినా ఇందులో ఆయన మాట ఏముంది గనక? అసహాతుర్ని అభిమానం చంపుకోలేక దేవుల్లాడుతున్నాను గాని నాకు లేకపోయినా ఆయనకింకా మిగిలి ఉందిలే సిగ్గు! మళ్ళీ మీకుమ్మం తొక్కరా?'

ఈసారి ఆవిడ వంచిన తలెత్తలేక పోయింది. లేకపోతే...ఊరుకుంటూంటే మీద మీదకు వస్తుందా?

ఒక్క చీరకు ఇంత అల్లరా? ఆ తరవాత ఏడాదిన్నరపాటు నానా యిబ్బందిపడి మిగిల్చి ఆ చీరసబ్బు కొట్టువాడి మొహాన్ని కొట్టేందుకు తను ఎన్ని పాట్లు పడిందనీ!

ఇవాళ...తను...హాయిగా...మొగుడు కొని తెచ్చియిస్తే...దర్జాగా...ఒకటికాదు, రెండుకాదు డెబ్భై అయిదు రూపాయిల చీరకొనుక్కుంది! తను 'జహీ' అని ఎవర్నీ అడగనక్కర్లేదు.

ఎవరి పెట్టుపోతలూ తనకి అక్కర్లేదు.

నిజానికి డెబ్భై అయిదు రూపాయిల చీర కొనే సోమతి ఆయనకి ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చిందీ?

వెయ్యి రూపాయిలు చేతిలో పడబోతున్నాయి కనక.

'వెయ్యి రూపాయిలే! 'ఎక్కడివి?' ప్రతిబింబం నిలదీసింది. సావిత్రి మొహం ముడుచుకుంది.

'నీకక్కర్లేనివి లేవు...అన్నీ తెలిసి తెలియనట్లు అడుగుతావు. అందుకనే నువ్వంటే అందరికీ ఒళ్ళుమంట.

అని విసుక్కుంది సావిత్రి. విసుక్కుంటూనే జరిగినవి తలుచుకుంది. ఎప్పుడూ లేంది ఆ రోజు...అంటే ఇది పదిరోజుల క్రిందటి ముచ్చట...ఆయన చాలా హుషారుగా ఉన్నారు. పిల్లలికి తీపు మిఠాయికొని తెచ్చి పెట్టేరు. తనకేమో యిష్టమని మల్లె పువ్వులు తెచ్చియిచ్చారు. పిల్లలు భోంచేసి పడుకోగా... పెద్దది ఎంగిళ్ళు తీస్తూంటెగా తన్ని డాబామీదకి రమ్మన్నారు.

'మా సూరీడుకి మంచి సంబంధం కుదిర్చాను.'

ఎవరి గుణాలు వారికి ఉండుగాక— సావిత్రి మాత్రం చాలా సంతోషించింది.

'ఎంత మంచి కబురు చెప్పేరండీ...పాపం ఒక్కర్తీ నానా కష్టాలూ పడుతోంది. ఈ మన్య దాని పెళ్ళి అవదేమో అని మా అమ్మ మంచం కూడా ఎక్కింది. వయస్సొచ్చినా మా తమ్ముళ్ళ వల్ల ఎటువంటి సాయమూ లేకపోయె...ఇంతకీ ఎవరూ, ఎక్కడా... ఏమిటీ...'

ఎక్కడో కాదు ఈ ఊళ్ళోనే ఉన్నారు. అబ్బాయి ఎం ఎస్సీ చదువుతున్నాడు. బావుంటాడు కూడా...తండ్రి లేడుగాని తల్లి సుబ్బమ్మగారని ఉంది. ఒక్కడే కొడుకూ...బోలెడంత ఆస్తి...స్వంత ఇల్లూ ...మామిడి తోటా...'

'బావుందండి బాగుంది...కట్నం ఎంతా?'

చూస్తుండగానే ఆయన మొహం మారి పోయింది.

'ఈ రోజుల్లో ఏమంత ఎక్కువలే, ఆరు వేలు.'

'అమ్మయ్యో ఆరువేలే...మూడు వేలు దాటి ఎవరికీ ఇచ్చెగగదే ఆరువేలే,!' ఎక్కణ్ణుంచి తెస్తుందండీ...'

'లేకపోతే, తెచ్చిన సంబంధాలన్నీ ఇలా తిరక్కొట్టేస్తూంటే నువ్వు కూడా మీ అమ్మతో కలిసి కట్టకట్టుకుని గంగలో దిగు. నాకేం? పదిమంది మనుషులు పది కాలాల పాటు తినే ఆస్తుండే...కనుచూపు మేర ఎక్కడ చూసినా పెద్దలు గడించి పారేసిన భూములున్నాయే...లంకంత స్వంత ఇల్లుండే...బంగారు కణికెలు చేయించి కూడా పటిగసుతుందా ఆవిడ? మన పెళ్ళి నాడు ఏం పెట్టిందో అంతే. గొర్రెతోక జీతంతో ఒంటిచేతి సాయంతో పట్నంలో సెగుకొస్తున్నానే...కాణీ కళ్ళజూపిందా ఆవిడ? మంచిగా కుదరనిచోట వంచనే ముందు. నిజం చెప్పవలసి వస్తే ఆ కట్నంలో నాలుగువేలు అతనివీ, వెయ్యి రూపాయిలు మనవీను...'

ఆయన నాలిక్కరుచుకున్నారు. తను తెల్లబోయి ఆయన వైపు చూసింది.

'ఆ దేలోపాయి కారి ఏర్పాటు, అంతే...'

సావిత్రి గుండె దడదడ కొట్టుకుంది. ఆమె పెదవులు వణికాయి. ఆమెలో ప్రతి అణువూ వద్దు...వద్దు...అని అరిచాయి.

'మనకొద్దు. ఇలాంటి కక్కుర్తి పనులు మనకి ఎంతమాత్రం వద్దు. వద్దొద్దు. దీనికి నే నెంతమాత్రం ఒప్పుకోను'.

అంత గట్టిగానూ ఆయన అరిచారు.

'అవును, ఎందుకొప్పుకుంటావు? "ఒక కోడల్ని ఒకలాగా ఇంకో కోడల్ని మరొక లాగా చూసే అత్తలు చాలామంది ఉన్నారు. కాని ఒక కూతుర్ని ఒకలాగా మరొక కూతుర్ని ఇంకోలాగా చూసే తల్లులే అరుదు. కొంచెమైనా సిగ్గూ అభిమానమూ ఉంటే జరిగినవి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటే సరి...'

ఆయన గబగబా క్రమెట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ దిగిపోయారు.

ఆయన మాటా పూర్తిగా కొట్టిపారెయ్య డానికి వీల్లేదు మరి.

అయిన అనుభవాలు అలాంటివి.

తన పెళ్ళికి ఆయనకి వెయ్యినూటపదహార్లు కట్నమిచ్చారు.

తన పెద్దచెల్లెలి తాయారు మొగుడికి మూడు వేలు యిచ్చారట. ఇస్తే ఇచ్చారు ఎవరికి

పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా

చిత్రకళను అభ్యసించండి

మిత్రులారా,

ఒక అవకాశం నేడు మీ సాన్నిధ్యంలో ఉన్నది. ఇండియాలోగాని, బయటగాని మీరు ఎక్కడున్నా చిత్రకళ సులభమైన పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా నేర్చుకొనవచ్చును. పాఠములు సులభమైన ఇంగ్లీషులో అనేకమైన డ్రాయింగులతో బోధింపబడును. పురుషులుమాత్రమే కాదు, స్త్రీలుకూడ వందలాదిగా చేరుచున్నారు. మీరును నేడు ఎందుకు చేరకూడదు? 25 న. పై. స్టాంపులు పంపుచు మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో స్పష్టంగా తెలుపుచు ప్రాస్పెక్టస్‌కు వ్రాయండి.

SANTHANU'S ART INSTITUTE,
C/o. CHITIRAKULLAN.
Chintadripet, MADRAS-2.

ఇది దక్షిణఇండియాలో సుప్రసిద్ధులైన ఆర్టిస్టు శంతానుగారిచే నడుపబడుచున్నది.

రోజంతా శుభ్రముగా నుండుటకు

ఆకర్షణీయమైన సువాసన, బహు మెత్తని పొడి-మరే టాయిలెట్ పౌడరులోనూ లేనట్టి-చమట దుర్గంధమును, చర్మవ్యాధులను గలిగించు క్రిములను నిర్మూలించే లోకప్రసిద్ధమైన జి.11* ఏటని గలిగియున్నప్పటికి గోద్రెజ్ టాయిలెట్ పౌడరు ఎక్కువ ఖరీదేమీ లేదు.

ఉక్కపోతనుండి చిలకడైన శీఘ్ర విముక్తి గలిగించి చమటవల్ల చర్మము రేగుటను పోగొట్టును.... ఇది, పసిబిడ్డలకు వరప్రసాదము!

గోద్రెజ్

టాయిలెట్ పౌడరు

దుర్గంధమును పోగొట్టును
సురక్షకమైనది • సువాసనగలది • శమనకరమైనది

సంపూర్ణ రక్షణకు స్నానానంతరం వాడండి

(* పేటెంట్ హెగ్జాక్లోరోఫిన్)

గోద్రెజ్ శ్రేష్ఠమైన సబ్బులను ఇతర టాయిలెట్రీలను తయారుచేయును.

★ స్వార్థం ★

కావాలిటా? ఎవడిక్కావాలీ వెధవ సొమ్ము? చిత్రం, అమ్మమాట మాత్రమయినా తనతో చెప్పలేదు. పోనీ, అలా అని ఊరుకుందా ... వీళ్ళతో వాళ్ళతో రహస్యంగా అంటుందిటా—

'బాబ్బాబు, గంపెడు పిల్లల తల్లిని... ఒంటి ఆడకూతుర్ని ... ఇలా మూడు వేలు యిస్తున్నామని వాళ్ళకి తెలియనియ్యకండి బాబూ, మా పెద్దల్లు అసలే కోపిష్టి...ఆయనతో వెయ్యినూట పదహార్లే చెప్పండి' ఆవిడ అతి గడుసుతనంగాని ఇలాంటివి దాగవంటేమాత్రం దాగుతాయా? ఇంకా ఒక అడుగు అవతలే ఉంది, ఆ వియ్యాలాగు కష్టం సుఖం చెప్పుకోవలసినవాళ్లూ—ఇంటికి పెద్దల్లుడూ, పెద్దకూతురూ పరాయివాళ్లూ అయిపోయారా? ఆయనకి ఒళ్లు మండిందంటే మండదూ? ఎందరెన్ని చెప్పినా వినకుండా, పెళ్లికయినా ఉండకుండా లేచి చక్కాపోయారు. ఇంకా అంతో ఇంతో మంచివారు కాబట్టే తన్నయినా ఉంచారు. అదీ గ్రహించినవారు లేరు.

రెండో చెల్లి సుశీల పెళ్లికి రానుమొర్రో అని ఆయన భీష్మించుకూచుంటే పెద్ద తమ్ముడువచ్చి బతిమాలి తీసికెళ్లేడు.

అయితే అంత భేదబుద్ధి అయితే మనసులు విరిగి పోయాయంటే విరిగిపోవూ? తాయారు మొగుడికేమో నాలుగువేళ్ల వెడల్పుజరీ అంచుపంచె పెడితే ఈయనకేమో మూడు వేళ్ల వెడల్పుది పెడుతుందా? ఏమో అని అనుకుంటే.

అయ్యయ్యో...ఎంత పొరపాటు జరిగిందీ! గుడ్డదాన్ని సరిగ్గా చూసుకోలేదు తల్లీ...కొట్టువాడు ఒడ్డానికొకటియిచ్చాడు కాబోలు. మళ్ళీ మరోపంచె వెంటనే తెప్పించి ఇస్తాగా అని నలుగురికీ వినపడేలా రాగాలు మొదలెడుతుందా? తనకే కారం రాసినట్లయిందే, ఆయనకి ఒళ్లు మండిందంటే మండదూ?

'అక్కర్లేదండీ...చేసిన అవమానంచాలు అయినా మీతప్పు ఏముంది? ఆయనేమో డాక్టరూ, రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నాడు. నేనా బతకలేని బడిపంతుల్ని. ఎవరి తాహతుకి తగినట్టు వారికి పెట్టేరు. మీ తప్పేముంది?'

అంతే. ఇలా మూడుముళ్లూ పడ్డాయో లేదో తన కుటుంబం రైలెక్కేరు. అంత సులువుగా మరిచిపోయే అనుభవాలా యివి? వాళ్ళంతా ఉన్నవాళ్లు, తను లేంది. అందుకే అమ్మవాళ్లకే పెడుతుంది. తల్లివనీ తండ్రివనీ ఇది బొత్తిగా అన్యాయం. అన్యాయానికి అన్యాయం చెయ్యడమే న్యాయం. ఇంతకీ ఇదెవరిసొమ్ము గనక తనతల్లి సొమ్ము తనుతింటే తప్పా? 'లేదు...లేదు...తప్పు లేదు...' అనుకుంది సావిత్రి. అయిదు వేలలో వెయ్యి తనవి. అయినా అనుకోడంలో ఉందిగాని ఆవిడ నిజంగా అయిదు వేల కట్నం యివ్వలేదా యేమిటి? అయిదువేలేం కర్మ పదివేలయినా గుమ్మరించగలదు.

అంగీకరించడానికి సిద్ధమయ్యే సమయంలో సావిత్రి మనస్సులో ఒక సందేహం విద్యుత్తులా ప్రవహించింది ... నిలువెల్లా పీడించింది... అన్నీ బాగున్న సంబంధం ... మొగపెళ్ళివారు ... పెళ్ళికొడుకు తల్లి యీయన్ని బతిమాలుకుని ఈయనకి లోపాయికారీగా వెయ్యిరూపాయలు లంచం యిచ్చుకోవలసిన అవసరం ఏమొచ్చింది? పెళ్ళికొడుక్కి ఏదయినా, ఏదయినా లోపం ఉందా?

ఆయన మళ్ళీ డాబా మీదకి రాగానే అడిగేసింది. చెప్పేదాకా ఊరుకోలేదు. 'ఆ అబ్బాయి కేం, కడిగిన ముత్యం. ఏ విధాన్ని చూసినా లోటులేదు. అయితే ఆ సుబ్బమ్మగారు బాగా గయ్యాళిదని గంజాం అంతా ప్రసిద్ధిట. వాళ్ళమధ్య మన వైపు వచ్చేశారు. ఆస్తంతా ఆవిడ పేరే ఉందిట. ఎవరి పేర్న ఉంటే మనకేం? కొడుక్కి పెట్టక ఏం చేసుకుంటుంది? కాస్త మంచి మాట ఆడితే ఇట్టే లొంగదీసుకోవచ్చు... ఇంతకీ కోడల్ని అనని అత్తగారెక్కడుంటుంది గనక?... ఏం అలా చూస్తావ్, మీ సూరీడు ఏమీ కష్టపడిపోదులే...అసలంతా స్థిరపడి పోయింది కూడాను ... ఆవిడ మన పిల్లని ఎక్కడో చూసిందిట. చాలా నచ్చిందిట. ఎలాగయినా దీన్నే చేసుకుందామని పట్టుపట్టి నన్ను కబురంపించి అడిగింది. నే నేం చెప్పినా ఎంత చెప్పినా ఒప్పుకునేలా ఉంది. అయినా నేను తొందర పడ్డానా? ఉహుఁ ఒక్క వెయ్యి మనదనుకున్నాను. అంతే. ఇది నాకూ ఆవిడకీ తప్ప ఆవిడ కొడుక్కినా తెలీదు. అప్పుడే పెళ్ళికొడుకు వెళ్ళడం, పిల్లని చూసుకోడం మీ అమ్మ వాళ్ళడిగిన కట్నానికి ఒప్పుకోడం అన్నీ జరిగేయి. ఒక్కసారి చెప్పి నిన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచెద్దామని ఊరుకున్నాను. అంతేకాదు. మీ అమ్మ మూడెకరాల భూమిని అమ్మకానికూడా పెట్టిందట. సొమ్ము వసూలు కాగానే నా ద్వారా సుబ్బమ్మగారికి అందజెయ్యడానికి కూడా ఏర్పాటు పూర్తయింది. ఈ దెబ్బతో మనకీ

మనకీ కొంచెం విరోధాలుకూడా తగ్గ తాయి. ఏం, అలాతగ్గడం నీకు యిష్టం లేదా ?'

'బాగుందండీ నాకిష్టంలేకపోడమేమిటి... అబ్బాయి అన్నివిధాలా బుద్ధిమంతుడంటు న్నారుకదా...సరే...అయినా అడిగిపుచ్చు కుంటే ఇస్తుందేమో ఈసారిగట్టిగా అమ్మ నడిగిచూదాం...ఇది మోసంకాదా అని' ఈసారి ఆయన భగ్గుమని తనమీద మండి పడ్డారు.

'అబ్బే ఇదేమోసం ఆనాడు మీ తాయారు పెళ్ళికి మూడువేలు కట్నమిచ్చి నలుగురి దగ్గరా వెయ్యినూటపదహారు అని చెప్పడం మోసంకాదు! అవును. ఈ ప్రపం చంలో ప్రతీదీ మోసమే. ఉన్నమాట పెళ్ళాంబిడ్డలకి చెప్పకోడంకూడా మోసమే. నేను నీకైచెప్పాను కాబట్టి నీకీ సంగతి తెలిసింది. చెప్పకపోతే ఏంచేసువో...'

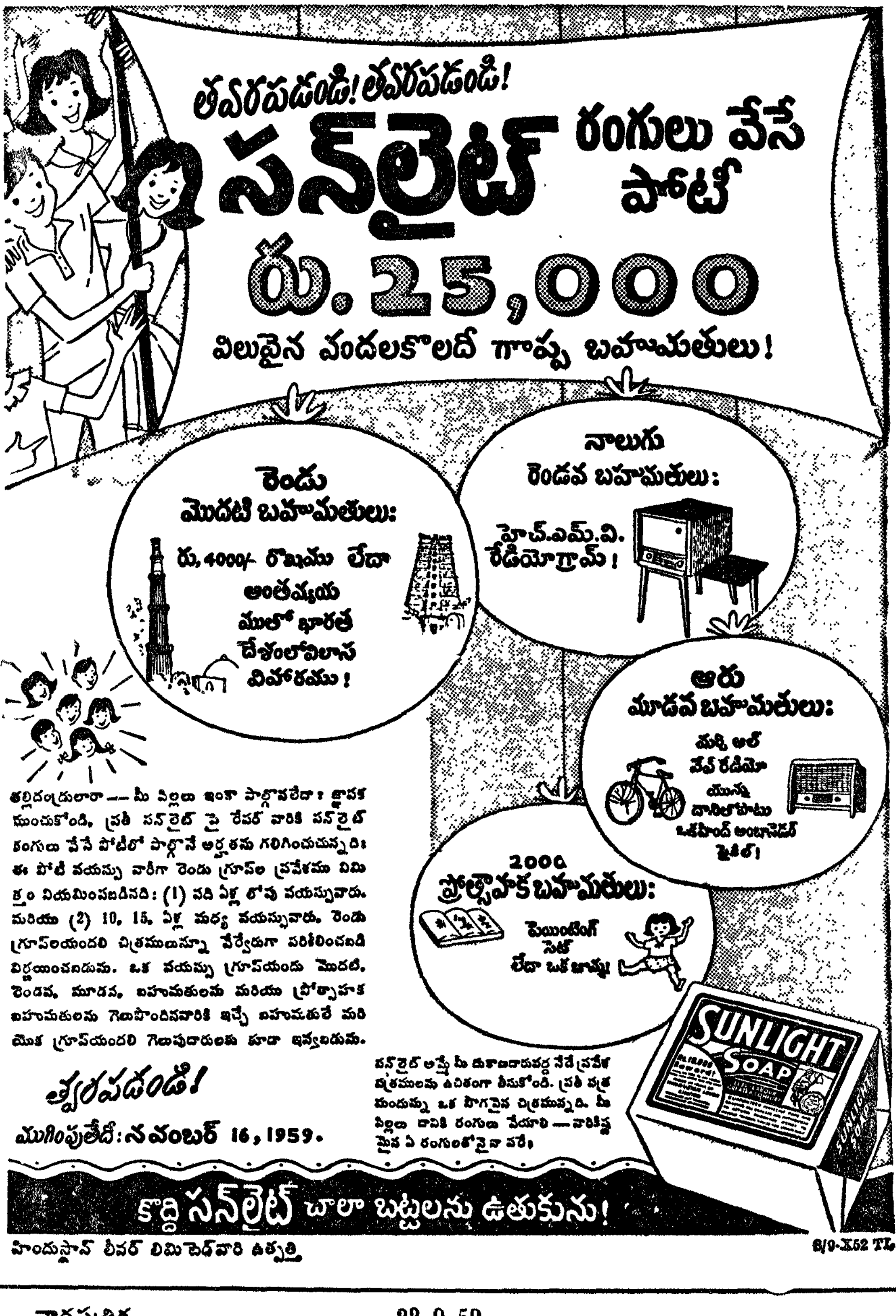

★ స్వార్థం ★

ఈదెబ్బతో తను పూర్తిగా ఓడిపోయింది. నిజమే. తనొకటి ఆయనొకటి అనుకోని మనిషి కాబట్టే ఈసంగతి తనకి తెలియబరిచారు. చెప్పకపోతే ఆయన్ని అడిగేవారెవరు?

అదిగాక ఒకటా రెండా వెయ్యిరూపాయలు. స్కూలుమేష్టరు జీవితంలో వెయ్యిరూపాయలు విలువ ఎంత ఎక్కువైనది! అయినా తిన్నగా అడుగుతే ఆవిడ ఎప్పుడిచ్చింది గనక! సుశీల మొగుడు ఫారెన్ వెడతానంటే అమ్మ వెయ్యిరూపాయలు నిలుచున్నపళంగా ఇచ్చింది. అప్పుఅని పైకి చెబుతుంది, ఎవడు నమ్ముతాడు? స్కూలికి ఇంటికీ దూరమనీ సైకిలు కొనుక్కుంటాననీ ఆయన మూడేళ్ళనుంచి అడుగుతూంటే ఇదిగో అదిగో అనడమేగాని కొనీ కళ్ళజూపిన పాపాన్నిబోయిందా? తల్లేమిటి పిల్లేమిటి, ఎలాంటివాళ్ళకి అలా చెయ్యాలి.

'మీరెలా చెబితే అలా మసిలేదాన్ని, ఆడదాన్ని...నాకేం తెలుసు? మీరు చెప్పింది సబబే అనిపిస్తోంది. మీయిష్టం' అనేసింది.

'అమ్మా అలా అద్దంముందు ఎంతసేపు కూచుంటావే? ఇలా చూడు, ఎలా ఉన్నాయి నాబట్టలు?

సావిత్రి నిద్రలోంచి లేచినట్టు—అటునుంచి యిటు తిరిగి చూసింది. పెద్దకూతురు ఇందిర అప్పుడే టైలరు తెచ్చిన కొత్త పరికిణీ జాకట్టు కట్టుకుంది. పక్కింటి శేషు అత్తచేత జడ వేయించుకుని మూడు ముస్తాబులూ అయి వచ్చింది. అదేకాదు, అందరూను.

'నావెలా ఉన్నాయే?' అని ముందుకొచ్చింది రెండోది, సీత.

'నావో, మరినావో' అంటూ అందరూ తల్లి చుట్టబెట్టేశారు. ఆఖరికి ఏడాదయినా వెళ్ళని బాబీగాడు పహేల్-బాడీ మేజారు ఒక కాలిలోనే రెండు కాళ్ళూ ఎక్కించుకుని బోర్లాపడ్డాడు. చిట్టి వాణ్ణి లేవదీసి సరిగ్గా తొడిగింది'

'మరి నా బత్తలో' అంటూ వచ్చీరాని మాటలతో అమ్మనడిగాడు. సావిత్రి వాణ్ణి ఎత్తుకు ముద్దెట్టుకుంది.

'అందరి బట్టలూ భేషుగా ఉన్నాయి' అంటే పిల్లలు సావిత్రిని విడిచిపెట్టలేదు. అందరికన్నా ఎవరివి బాగున్నాయో చెప్పితీరాలన్నారు.

'ముందు బాబీగాడివి బాగున్నాయి. తరవాత వేమో చిట్టివి.'

'అవును—తెల్లగా ఉంటాడని వాడంటే నీకు ముద్దూ. వాడికి నైలానుగుడ్డ తీసుకుని నాకు మామూల్ది కుట్టించావు. ఛీ—యీ చొక్కా నాకొద్దు.' అని అయిదేళ్ళ రఘు ఏడుపు ప్రారంభించాడు.

'నీకు బాగా సాయంచేస్తుందని చిట్టంటే నీకు యిష్టమూ. అందుకనే దానికి మంచి మంచి రంగులూ ఎంచి కొంటావు.'

అని ఇంకా ఏమో అనబోతోంది సీత; సావిత్రి ఛెళ్ళుని ఒక్క లెంపకాయ వేసింది. ఆచేత్తో రఘుకికూడా ఒకటి వేసింది.

'ఛీ....వెధవల్లారా....చిన్నప్పట్నుంచీ వెధవ గుణాలూ మీరూను. పొండి అవతలకి పొండి...పోతారా పోరా.'

పక్కింటి శేషులత్త పరుగెత్తుకుని వచ్చింది.

'పనివేళా పిల్లల్ని ఏడిపించావుటమ్మా... మాపంచిదాన వేసమ్మా సావిత్రమ్మా! మీరూ నలుగురు అప్పచెల్లెళ్ళు ఉన్నారు. ఒకరికెక్కువా ఒకరికి తక్కువా అని ఎప్పుడూ అనుకోనే లేదుటమ్మా. నోరెరగని గుంటవాగమ్మలు కాబట్టి వాళ్ళని చావగొట్టేవ...ఇదే పెద్దవాళ్ళయితే వాళ్ళనెవరేం చెయ్యాలో అనుకుంటూ పిల్లల్ని వెంటబెట్టుకు పోయింది. సావిత్రి నోట మాట రాలేదు!

ఈపిల్లల దెబ్బలాటలు ఎప్పుడూ ఉన్నాయి, ఈ విడి విసకేసుకు రావడమూ ఎప్పుడూ ఉంది. కాని ఇవాళ ఆవిడడిగిన ప్రశ్నలు, మళ్ళీ మళ్ళీ గుచ్చి గుచ్చి తన్ని బాధిస్తున్నాయి...ఆ ప్రశ్నలు ఆవిడని ఎంతగా కలచివేశాయో ఆమె మొహం చూస్తేనే తెలుస్తుంది. కాని సావిత్రి మొహం ఎలా ఉందో ఎవరూ చెప్పడం కష్టం. ఎంచేతంటే రెండు చేతులతోనూ మొహాన్ని దాచుకుని మోకాళ్ళమీద పెట్టి కూర్చుంది. ఎంతసేపు కూచుందో గాని ఎవరో తలుపుతట్టినప్పుడు మాత్రం మొహాన్ని చేతుల్ని తొందరగా చీరచెంగుతో తుడిచేసుకుని తలుపు తీసింది. ఆ వచ్చింది వాళ్ళవూరు మునసబు రామయ్య.

'ఇదేమిటి బుల్లెమ్మగారూ ఎన్నిసార్లని తలుపు కొట్టినా...అరచి అరచి నోరు నొప్పెట్టి పోయింది. ఇంట్లో లేరేమో అనుకున్నాను...అదేమిటి— ఆ బుగ్గల్నిండా ఆ మరకలేమిటి, ఏడుస్తున్నారా?'

సావిత్రి అప్పటికిగాని ఈలోకంలోపడలేదు.

'అబ్బెబ్బే నిద్దరోయానండీ... వాన్న కల్లోకి వచ్చారూ...'

మునసబుగారు పైచెంగుతో తుడుచుకున్నాడు.

'ఎంతటి పర్మాత్ముడు! బతికిన నాలుగు రోజులూ హంసలా బతికాడు...మాదంచే బుల్లెమ్మగారూ, ఈకవరు అమ్మగారు మీకిమ్మన్నారు. పట్నంలో కోర్టుపనుండి వచ్చాను తల్లీ...కవర్లో సొమ్ముందిట... లెక్క చూసుకోండి. మళ్ళీవస్తా వేళయిపోతోంది'.

'భోజనానికి ఇక్కడికే రావాలిసుమండీ' అని సావిత్రి అనేలోగానే ఆయన దాటేశాడు. హడావిడిమనిషి. సావిత్రి గబగబా కవరువిప్పింది. పది వందరూపాయలనోట్లూ ఒక ఉత్తరమూను! ఉత్తరం సారాంశం ఇదే.

ఇంటికి పెద్దమ్మాయివి. కాని నీకెప్పుడూ సంతృప్తిగా పెట్టే అవకాశం నాకు కలగలేదు. ఇందులో వెయ్యిరూపాయలు పంపుతున్నాను, పిల్లకి బట్టలూ అవీ కుట్టించుకోండి. పెద్దదాన్ని అయిపోయాను. మీరిద్దరూ నా పొరపాట్లు మన్నించి ఈసొమ్ము తప్పకుండా తీసుకోమని నాకోరిక. ఇంకా ఇంకా బతుకుతానని మొగపిల్లల పెండ్లిళ్ళు కళ్ళజూస్తాననీ నాకేం నమ్మకం లేదు. ఈ పెళ్లి నేను చేసే ఆఖరి పెళ్లి అనుకుంటున్నాను. ఆడపిల్లల పెళ్లిళ్ళయినా చేశాననే తృప్తితో నా బరువు చాలావరకు తీరుతుంది. ఈ పెళ్ళి మీ ఆయనే కుదర్చడం నా అదృష్టం. మిగిలిన భూమి పూర్తిగా అమ్మేస్తే పదివేలు పైగా వచ్చాయి. అప్పులు తీర్చెయ్యగా ఎనిమిదివేలు మిగిలేయి. ఈ పెళ్ళికి ఎలా లేదన్నా ఏడు వేలు అవుతాయి కదా. ఇక మిగిలిన వెయ్యీ మీకు. మొగపిల్లల కింక యిల్లు మిగిలింది. రెక్కల మీద బతుకుతే. వాళ్ళకిది చాలు. మీరిద్దరూ పదిరోజులు ముందుగా ఇక్కడకు వచ్చి ఉండాలని నా ప్రార్థన.'ఇదేనా కనుమూపు మేరభూములు? ఇందుకేనా, ఇవన్నీ తెలిసింతనేనా తల్లిని అన్నాళ్ళా సాధించింది? ఇందుకోసమేనా తను మొగుడితో కలిసి వెయ్యిరూపాయలు పబ్లిగ్గా మిషను కొంటున్నది?

'ప్రభూ! పతినమయ్యో ఆఖరిక్షణంలోనయినా కళ్లు తెరిపించావు' సావిత్రి చేతులెత్తి నమస్కరించింది.

కేవలం పశ్చాత్తాపంవల్ల పాపం పరిష్కృత మౌతుందని ఆమెకేం నమ్మకంలేదు. దీనికి ప్రతిక్రియ చెయ్యాలి. ప్రశాంతి పొందాలి. ఏమిటది? ఎలాగ ఈ మోసాన్ని ఆపడం?

(63 వ పేజీ చూడండి)

మకరధ్వజం మాత్రలు
సేవించినచో మంచిబలం పుష్టి కలుగును. 1 సీసా రూ. 15/-లు. వి. పి. రూ. 1-4-0. కొయిలరింగ్ కట్టింగులు బొమ్మలతో రు. 5. సినీస్టార్లు నాయకులరంగులబొమ్మలు 50 రు. 5. కేటలాగు రు. 5. Paradise Agency, 16, Vepery, Madras-7.

ఆంధ్రపత్రిక నుడికట్టు 19.

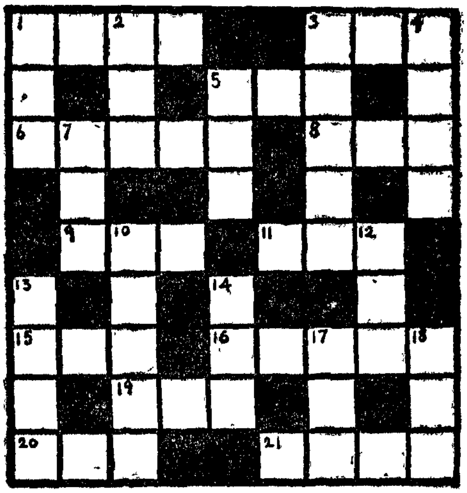

ఆధారాలు

అడ్డం

1. టిబెట్టు సరిహద్దులో బింకం.
3. వసిగొట్టటాలో వెనుతిరిగిన రాద్ధాంతముంది.
5. పరిశుద్ధిమప్పరా! అందువల్ల తెలంగాణా దేవాలయం నిర్మించవచ్చు.
6. ప్రారంభంలో 8 అడ్డాన్ని పరిశీంచేయగా వచ్చే చిరునవ్వు.
8. నిరంతర పాలితుడు దాచిన పద్ధతి.
9. చిట్ల బంట్రోతు ప్రేడ్ మార్క్.
11. బొమిక (దాతలచేతికి ఉండదట)
15. విపనక్ర దేవతల సేనీదు.
16. ఫుట్టుకతో కాక మరణించేటప్పుడొచ్చే జ్ఞానం.
19. 12 నిలువు కొమ్ముదీర్ఘమైతే సంధి
20. మణిపూర్ దగ్గర ఒకసంస్థానం. మూడూళ్ళ పెట్టు!
21. వామనావతారంలో అధోగతికి దారితీసిన దానం ఆహుతివడం.

నిలువు

1. చివర దశ తిరగబడ్డ విపత్తు.
2. పూసలహారంలో యోచన.
3. పేదరికం కాదు ఘనత.
4. పోలు చివరనున్న పాణెసులు.
5. ...మంచిబాలుడు.
7. దేశవాళీ ఛందస్సు వివాదం.
10. కొళ్ళాగజ్జలో...కూర.
12. పరుగులిడక సముద్రం వెనుతిరిగి చూడు.
13. పదరు మంచిప్రతి వైద్యశాల.
14. ద్రౌపది అయిదుగురి ఆలి?
17. నా తెలివిలో వికారం లేక పోతే ఇంద్రా పారిస్ చూడవచ్చు.
18. వి త్తంలోన కలిపితే బీజం.

18-వ నుడికట్టుకుజవాబులు

■	1చ	తు	2రం	గ	3ము	■	4కూ	5త
6లో	తు	■	ప	■	7దం	8తి	■	ర
■	రు	■	9ము	10డి	■	11లా	స	ము
12శౌ	దు	13క	■	ప్ప	■	దా	■	■
రు	■	14ల	క్క	■	15కో	న	■	16రో
■	■	క	■	17మే	■	18ము	19ని	గి
20కో	కి	ల	■	21నా	22లో	■	వా	■
రి	■	23ము	24ది	■	గ	■	25ర	మ
26క	ప్ప	■	27ట	ఠ	డ	ఢ	ణ	■

★ సాక్షిగం ★

[12-వ పేజీ తరువాయి]

ఆయన అప్పుడే వెళ్లి నేవెళ్లేరు. పై ఊళ్ళో పనిమానుకుని శిపు అక్కడికి చేరుకుంటున్నారు. ఆ పాపపుసొమ్ము తెస్తున్నారు. బలహీనుడైన బీదవాడు అసూయతో చేసే అమానుషమైన పని ఆయన చేస్తున్నారు. ఆసొమ్ము తనకి వద్దు, తన పిల్లలకి వద్దు. ఆ సొమ్ములో ఒక్క దమ్మిడీ ముట్టుకున్నా తాము భగ్గున మండిపోతారు. తనకి ముగ్గురు ఆడపిల్లలున్నారు. వాళ్లకి పెళ్లిళ్ళు కావాలి. వద్దు...ఆ డబ్బు ఎంతమాత్రం తన కొద్దు.

అయిదుగురు పిల్లలతో...బడిపంతులు పనిచేస్తున్న భర్తతో...ప్రతి వస్తువు ధరా ఆకాశాన్నంటే పట్నంలో... పదిహేనేళ్ళయి తను గుట్టుగా కాపురం చేస్తోంది. తనువు పెట్టే చిచ్చు ఎలాంటిదో తను అప్పుడప్పుడు ఎరుగును. మనసు పెట్టే చిచ్చు... అబ్బ...హాబ్బ...మరీ ఇంత కార్చిచ్చా? ఎలా? ఎలా దీన్ని భరించడం?

నిజం చెప్పేస్తుందా? భర్తను బయటపెట్టుకుంటుందా?

వీల్లేదు. ఎంతమాత్రం వీల్లేదు.

ఇంట్లో ఎవరికీ కాఫీ లేనివాడు అయసాక్కరూ హోటల్లో కాఫీతాగివస్తే మందహాసంతో మన్నించింది.

చంటిపిల్లాడు జ్వరంతో బాధపడుతూంటే పదిగంటలకి పేకాటనుంచి వస్తే సహనంతో క్షమించింది. డబ్బుకోసం ఎవరు ఏ పని చెయ్యరు గనక? అందులో బలహీనుడైన తన భర్త తలపెట్టింది ఏమంత ఎక్కువ గనక?

మరి?

ఈ దురంతం తనకి తెలుస్తూ తన కళ్ళ ముందు సాగనిచ్చిందేనా?

'నువ్వు చూస్తూ ఊరుకున్నావా పెద్దక్కా, నన్ను తెలిసి తెలిసి ఈ మహాపాపానికి అప్పచెబుతావా పెద్దక్కా?... వెయ్యి రూపాయలు లంచంతిని నన్నీ రాతకి అంటగడతావా? ఈడబ్బు నీకు అరుగుతుందా పెద్దక్కా?'

'వద్దమ్మా నూకేదూ ఏడవకు—అలా జరగనియ్యను. నే బతికుండగా అలా జరగనివ్వను...'

కొద్ది గంటలలో సావిత్రి మొహం గుర్తించలేనంతగా మారిపోయింది. తన తెలివినంతటినీ కూడగట్టుకుని ఆఖరికి తల్లికిలా రాసింది:

'నీ ఈ తరం, వెయ్యిరూపాయల సొమ్మూ అందినవి. తల్లిదండ్రుల్ని పిల్లలు సాధారణముగా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అపార్థం చేసుకుంటారు. తెలిసో తెలియకో తప్పులు చేస్తూంటారు. అలాంటివారికి నే నేమీ అతీతురాల్ని కాదు. తల్లివి కాబట్టి నన్ను క్షమిస్తావు, అంతే చాలు.

'ఈమధ్య ప్రవేట్లు ఎక్కువగా చెప్పడం వల్ల ఆయనకి పైన మరో వంద దొరుకుతోంది. కిందటేడు ఇంగ్లీషు ఎగ్జామినరు అవడం చేత మరో మూడువందలు కలిసివచ్చాయి. సొమ్ముకి ఎటువంటి ఇబ్బందీ లేదు. వెయ్యీ తిరిగి పంపుతున్నానని మరోలా అనుకోకు. విలువైనది ఏమిటో నా కిప్పుడిప్పుడే తెలుస్తోంది

పుస్తక సమీక్ష

భారతదేశములో శిశుసంరక్షణ

ఇంగ్లీషులో రచన: డా. ఎస్. టి. ఆచార్, తెలుగు అనువాదం: శ్రీమతి ఎ. వి. కృష్ణారావు. ఆదర్శ గ్రంథమండలి, విజయవాడవారు దక్షిణభాషా పుస్తక సంస్థ సహకారమున ప్రకటించారు. వెల రు 1-80; పేజీలు 199.

ఇది కేవలం స్త్రీలకు సంబంధించిన పుస్తకం. పుట్టినది మొదలు పాఠశాలకు పోవు పర్యంతము తల్లి, బిడ్డ పెంపకములో ఎట్టి పద్ధతులను అనుసరించవలెనో పూసగ్రుచ్చినట్లు వ్రాసినారు. ఇందు విషయాలు గ్రామాలలోవారికి కొంతవరకు విపరీతంగా తోచవచ్చు. 3వ అధ్యాయంలో పాలిండ్ల పరిశుభ్రతను గురించి ఏయేమార్గములను 9 వ నెల నుంచి అనుసరించవలసింది విపులీకరించారు. చాలవరకు సామాన్యజనానికిఅందుబాటులో వుండే పద్ధతులే సూచించారు గ్రంథకర్త. 6 వ మాసము గడచినబిడ్డ కేవలము తల్లి పాలపైన ఆధారపడిన సరిగా పెరగలేదు'' ఈ విషయమును మగ ఆడ-అందరు తెలుసుకొని వీలయినంతవరకు బిడ్డకు తల్లిపాలను మాన్పుటలో సహకరించవలెను.

పోతపాలనుగురించి చక్కగా విపులీకరించారు. ఆ సలహాలను అనుసరించుట కష్టమైనపనిగాదు. సూచించిన పద్ధతులను స్త్రీలందరు ఆచరణలో పెట్టుటకు ప్రయత్నించిన కొంతకాలమునకైనను పాత అలవాట్లు పోయి మంచిఅలవాట్లను వాడుకలో పెట్టగలము.

కలిపిన పాలను క్రిమిరహితము చేయుటానికి పాలసీసాలను, తిత్తులను ఏవిధముగా ఎప్పటికప్పుడు శుభ్రం చెయ్యాలో రాశారు.

ఒక్క విషయం. స్త్రీలకు విశ్వాసం లేదన్నారు. శాస్త్రయుక్తమైన విధానంలో, విశ్వాసం లేకపోవడంకాదు. పరిస్థితులు, వాతావరణం అన్నీ వీలుగావుంటే ఎన్ని చర్యలయినా తీసుకోవచ్చు. సరిగా ఇల్లు కూడ లేని నూటికి 70 మంది ఇవన్నీ ఎలా ఆచరణలో పెట్టగలరు? ప్రభుత్వంకూడా కొన్ని విషయాల్లో గ్రామీణుల జీవనప్రమాణం పెంపొందించేందుకు ప్రయత్నం జరపాలి.

'సి' విటమిన్ చౌకగా ఆర్థికపరిస్థితులను బట్టి ఏవిధముగా పిల్లలకు ఇవ్వవచ్చునో (పే. 88) చెప్పారు-టమాటోలు, బత్తాయిలు, కమలాపండ్లు మనకు వీలుపడవు. ఖరీదు భరించడం కష్టం. తల్లిపాలు 9 వ నెలకల్లా ఆపమన్నారు.

ఈలోగా వారికి జావపదార్థాలు అలవాటు చెయ్యాలి. మనదేశంలో మాతృస్తన్యం ఒక ఏడాదికైనా ఎందుకు ఆపరో తెలియకుండావుంది. వేరువుపాయాలు చాలా వున్నా కొన్ని ఇళ్ళలో 18 నెలలవరకు పాలిస్తారు, పిల్లలకు ఒకవైపున అన్నం పెట్టుతూకూడా. ఇందులో పేర్కొన్న వేరు వుపాయాలను గమనించాలి.

ముఖ్యమైన అధ్యాయం ఆరోది-పిల్లల అంటువ్యాధులను గురించింది. మనదేశంలో అంటువ్యాధులువస్తే రహస్యంగా దాస్తాము. ఇది చాలా తప్పు, ప్రమాదకరము కూడా. మనకు మనమే కీడుచేసుకోవడం కాకుండా ఇతరులకు హాని చేస్తున్నవారమవుతాము. "రోగం రట్టు" అన్నారు. కాని అది పాటించం.

అంటుజాడ్యాల విషయాల్లో జాగ్రత్తగా మెలగాలి. డాక్టరును సంప్రదించాలి. భయపడకూడదు. 185-187 పేజీలలో కొన్ని దక్షిణదేశములోనున్న పద్ధతులను-వాటి మంచిచెడులను ఉదహరించారు. ఇందులోని బొమ్మలు చక్కగా విపులంగా వున్నవి. ఇవి ఎంతో వుపయోగకరము.

ఈ పుస్తకం తల్లులకు ఎంతయినా లాభదాయకమయినది. తప్పకుండా ప్రతి స్త్రీ చదివి ఆవిధంగా ఆచరించడానికి ప్రయత్నిస్తే పుస్తకం రాసిన ఫలితం దక్కుతుంది. బిడ్డల ఆరోగ్యమును పెంపొందించడానికి తోడ్పడుతారు

రా. మూ.

★ స్వార్థం ★

తెలిసింది. అదిచాలు.

'నువ్వు ఈఊరి సుబ్బమ్మగారి సంబంధం మన సూరీడికి కుదిర్చావని ఆయన చెప్పేరు. నా మొహంగాని ఆయన కుదర్చడమేమిటి? అప్పుడే అనుకున్నాను. తిన్నగా కనుక్కుంటారా...అంతా రెడీ అయిపోయిందని విని ఆశ్చర్యపోయాను. ఆవిడగురించి బాగా వాకబు చేశాను. ఆ సుబ్బమ్మగారు చాలా గయ్యాళిమనిషిట. ఆస్తంతా ఆవిడ పేర ఉందిట. దమ్మిడీ అడగడానికి అంత వయస్సొచ్చిన కొడుక్కి హక్కులేదట. ఎక్కడ చదువు మానిపించేస్తుందో అని తచ్చేభయమట. ఆవిడపోటికి భయపడి సంబంధాలు కూడా రావడం లేదుట. ఇలాంటిదాంతో మన సూరీడు ఏం వేగగలడు? ఈ సంబంధం ఎంతమాత్రం చెయ్యొద్దు. తెలియకపోతే అదోమాట, తెలిసి తెలిసి పిల్లగొంతుక ఎలా కోసుకుంటాము? ఎవరన్ని చెప్పినా ఆఖరికి మీ అల్లుడు చెప్పినా ఎంతమాత్రంలొంగకు. చెల్లాయిజీవితం నిష్కారణంగా నాశనమైపోతుంది...ఏజాతకాలో పడలేదని రాసి పారెయ్యి.

'నే నిలా రాశానని ఎవరికీ—ఆఖరికి ఆయనకికూడా తెలియజెయ్యవద్దు. ఈ ఉత్తరం చదివినవెంటనే చింపెయ్యి.

'ఆయన ఒట్టి బోళామనిషి. అంతలో కోపం – అంతలో సంతోషమూను. ఇది కాదంటే ఆయనకి దూరమౌతానని ఎంతమాత్రం అనుకోవద్దు. ఫరవాలేదు, నేను మరింత దగ్గరౌతాను.

'అయిదు వేలు ఇస్తామని మనం ఇదివరకు పలుగురికీ తెలిసేలా వెల్లడి చెయ్యలేదు. చేస్తే లక్షమంది వస్తారు. దాని పెళ్ళికోసం నువ్వేమీ బెంగపెట్టుకోవద్దు.

'చిన్నవాళ్ళం. నీకు తెలిసినవీ తెలియనివీ అనేకం తప్పులు చేస్తూంటాం. మమ్మల్ని మనసారా మన్నించు.' ★

'కవిగారియింట్లో అంతా రచయితలే'

'అలాగా'

'అవును. ఆవిడ నవలలు రాస్తుంది, పాపం ఎవరూ చదవలేరు. వాళ్లబ్బాయి నాటకాలు రాస్తాడు. వేసేవాళ్లు చూసేవాళ్లు మాత్రం లేరు. ఇహ కవిగారు చెక్కులు రాసి పారేస్తారు.........ఖర్మ ఒక్కటీ 'క్యాష్' కాదు.

Printed and Published for Nageswara Rao Estates (Private) Ltd., by S. Radha Krishna at The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor S. Sambhu Prasad.